

FARKAS ARNOLD LEVENTE

változat

FARKAS ARNOLD LEVENTE (1979) Pócsmegyer

dekapolisz határában új
ságot olvasok, szigetmonostor,
tizenkilenc március tizen
négy, csütörtök, fáradt va
gyok, nincs kedvem semmi
hez, a megváltás is olyan
meló, amit undorral végzek
el, hiába tépkedem a há
tamról a szórt, belebóbis
kolok a könyvbe, a terem
tés mint könyv, amiben
mondatfoszlány minden
teremtmény, hurkot fonok,
keresztet ácsolok, betűim
a felismerhetetlenségig ha
sonlítanak a halhatatlan
ságra, átváltoztathatlan

szózat, pócsmegyer, hús július
huszonhét, hétfő, hazárdnak
lendületlenül, miként az angya
lok, szárnyaszegett valóság, isme
retlen homályba hull, egy másik
változat szerint borul, megtalál
ja őket a tévedés, az irodalom o
lyan, miként a létezés, semmi ér
telme, mégis minden az értel
mét kutatja, aminek értelme van

egyedik zsoltár, pócsme
gyer, tizenkilenc március
tizennégy, csütörtök, elfelej
tettem feltámadni, éppen
ezért a test szomorú, a
hús édeskés rothadása
nyirkos falak közé szorít
ja a magányt, névtelen
angyalok a sánta kertész
hasonmását keresik, a
lélek gúnyája elszakadt,
szavak nélkül terem
hallgatást a nem létezés

himnusz, pócsmegyer, hús július
huszonhat, vasárnap, hirtelen
két tévedés között találja ma
gát a gyermek, az egyik ház sár
ga, a másik ház zöld, az a

ház, amelyikben a gyermek la-
kik, lila, lilára festette a férfi,
aki vigyáz a többi emberre, nem
ő alkotta a szabályokat, ő csak
a teremtés őre, hogy rend le-
gyen, mint az angyalok, úgy ve-
zet kézen fogva az álom irányá-
ba, felé, a test dramaturgiája

felejtettem feltámadni,
pócsmegyer, tizennégy már-
cius tizenöt, péntek, éppen
ezért a test szomorú, a
hús édeskés rothadása
nyirkos falak közé szorít
ja a magányt, névtelen
angyalok keresik az i-
degen kertész hasonmá-
sát, szavak nélkül szent
hallgatást teremt a né-
maság, a lélek gúnyája el-
szakadt, tűnődik az idő
múlása az örökkévalóság

ADY JÓZSEF, A háló (A művész halála), 1983, linómetszet

